

τρένο

τρένο, το, ουσ. [<γαλλ. train], το τρένο·

- από μπροστά παρθένα κι από πίσω μπαίνουν τρένα, βλ. λ. [πίσω](#)·

- βλέπει τα τρένα να περνούν, αδρανεί, αφήνει να χάνονται ευκαιρίες στη ζωή του, που θα μπορούσε να τις εκμεταλλευτεί: «όλοι στην ηλικία του έχουν στήσει και μια δουλίτσα και μόνο αυτός αδιαφορεί και βλέπει τα τρένα να περνούν»·

- δε θα φύγει το τρένο, βλ. φρ. δε θα χάσεις το τρένο·

- δε θα χάσεις το τρένο! ειρωνική έκφραση σε άτομο που βιάζεται να φύγει από κάπου χωρίς να υπάρχει σοβαρός λόγος: «αμάν πια, κάθε τόσο πάμε και πάμε, δε θα χάσεις το τρένο!». Σπάνια ακούγεται και για αεροπλάνο·

- είναι μυστήριο τρένο! είναι ιδιότροπος, παράξενος: «θα σου βγάλει την πίστη, μέχρι να συνεννοηθείς μαζί του, γιατί είναι μυστήριο τρένο!». Συνών. είναι μυστήρια μάρκα! / είναι μυστήριο τραμ! / είναι μυστήριο τρένο(!)·

- η μαλακία του σταματάει τρένο, βλ. λ. [μαλακία](#)·

- κατεβαίνω απ' το τρένο, αποχωρώ από μια κοινή προσπάθεια, ιδίως από τον πολιτικό χώρο στον οποίο είμαι οργανωμένος: «όποιος δε συμφωνεί με τη γραμμή του κόμματος, μπορεί να κατέβει απ' το τρένο». Χρησιμοποιείται συνήθως στη γλώσσα της πολιτικής και ως πατέρας της φρ. αυτής αναφέρεται ο Αντρέας Παπανδρέου·

- χάνω το τρένο, αργοπορώ, χάνω την ευκαιρία: «τώρα που ξύπνησες για να ενδιαφερθείς γι' αυτή τη δουλειά, έχασες το τρένο». (Λαϊκό τραγούδι: της αγάπης τ' άστρα είναι πια σβησμένα, **έχασες το τρένο**, έχασες και μένα).